

2) Εξαρτάται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα από το αν η αποκλίνουσα νομική κατάσταση ομόσπονδου κράτους αίρει ή βλάπτει ουσιωδώς την καταλληλότητα των ισχυόντων στα άλλα ομόσπονδα κράτη περιορισμών τυχηρών παιγνίων για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με αυτούς θεμιτών σκοπών γενικού συμφέροντος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

3) Αίρεται η έλλειψη συνοχής λόγω του ότι το ομόσπονδο κράτος με την αποκλίνουσα ρύθμιση αποδέχεται τους ισχύοντες στα λοιπά ομόσπονδα κράτη περιορισμούς τυχηρών παιγνίων, ακόμη και αν οι έως τώρα ευνοϊκότερες ρυθμίσεις τυχηρών παιγνίων μέσω Διαδικτύου στο εν λόγω ομόσπονδο κράτος εξακολουθούν να ισχύουν για πολυετή μεταβατική περίοδο ενόψει των αδειών που έχουν ήδη χορηγηθεί εκεί, επειδή οι εν λόγω άδειες δεν μπορούν να ανακληθούν ή μπορούν να ανακληθούν μόνον έναντι αποζημιώσεων που είναι δυσβάστακτες για το ομόσπονδο κράτος;

4) Εξαρτάται η απάντηση στο τρίτο ερώτημα από το αν, κατά τη διάρκεια πολυετούς μεταβατικής περιόδου, αρθεί ή θιγεί σημαντικά η αποτελεσματικότητα [σ. του πρωτοτύπου 4] των περιορισμών των τυχηρών παιγνίων που ισχύουν στα λοιπά ομόσπονδα κράτη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 29 Μαρτίου 2013 — Idrodinamica Spurgo Velox κ.λπ. κατά Acquedotto Pugliese SpA

(Υπόθεση C-161/13)

(2013/C 189/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Idrodinamica Spurgo Velox

Καθήγ: Acquedotto Pugliese SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει τα άρθρα 1, 2α, 2γ και 2στ, της οδηγίας 1992/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής για τη διαπίστωση της παραβάσεως ρυθμίσεων περί της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση, ή όφειλε να λάβει γνώση ασκώντας τη συνήθη επιμέλεια, της υπάρξεως της παραβάσεως;

2) Απαγορεύουν τα άρθρα 1, 2α, 2γ και 2στ, της οδηγίας 1992/13/ΕΟΚ εθνικές δικονομικές διατάξεις ή ερμηνευτικές πρακτικές ανάλογες με αυτές της κύριας δίκης, οι οποίες επιτρέπουν στο δικαστήριο να κρίνει απαράδεκτη προσφυγή για τη

διαπίστωση της παραβάσεως ρυθμίσεων περί της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων, εάν λόγω της συμπεριφοράς της αναθέτουσας αρχής ο προσφεύγων έλαβε γνώση της παραβάσεως μετά την τυπική ανακοίνωση των κύριων σημείων της αποφάσεως οριστικής αναθέσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 76, σ. 14).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 12 Απριλίου 2013 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά L.F. Evans

(Υπόθεση C-179/13)

(2013/C 189/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Εφεσίβλητη: L.F. Evans

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 2 και/ή 16 του κανονισμού 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι ένα πρόσωπο όπως η L.F. Evans, η οποία είναι υπήκοος κράτους μέλους και έχει ασκήσει το δικαίωμά της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, επί της οποίας είχε εφαρμογή η ολλανδική νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως και η οποία στη συνέχεια ανέλαβε εργασία ως μέλος του προσωπικού του Γενικού Προξενείου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις Κάτω Χώρες, από της ενάρξεως των δραστηριοτήτων αυτών δεν εμπίπτει πλέον στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1408/71;

Αν όχι:

2) α) Έχουν το άρθρο 3 του κανονισμού 1408/71 και/ή το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1612/68 ⁽²⁾ την έννοια ότι η επί της L.F. Evans εφαρμογή του προνομιακού καθεστώτος, το οποίο εν προκειμένω συνίσταται, μεταξύ άλλων, στη μη υποχρεωτική ασφάλιση στο σύστημα λαϊκής ασφαλίσεως και στη μη καταβολή των συναφών ασφαλιστικών εισφορών, πρέπει να θεωρηθεί επαρκής δικαιολογητικός λόγος για τη διάκριση που έγινε λόγω ιθαγένειας;

β) Ποια σημασία πρέπει να δοθεί εν προκειμένω στο γεγονός ότι η L.F. Evans τον Δεκέμβριο του 1999 επέλεξε, κατόπιν σχετικής ερωτήσεως, να συνεχίσει να υπάγεται στο προνομιακό καθεστώς;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 73).

(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Industrial Tribunals (Βόρεια Ιρλανδία) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 12 Απριλίου 2013 — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty κατά Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Υπόθεση C-182/13)

(2013/C 189/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Industrial Tribunals (Βόρεια Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Εναγόμενη: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «επιχείρηση» στο πλαίσιο του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση ii, της οδηγίας 98/59/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου την ίδια σημασία όπως στο πλαίσιο του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση i, της οδηγίας αυτής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί να αποτελεί «επιχείρηση», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση ii, μια οργανωτική υπομονάδα ενός επιχειρηματικού φορέα, ο οποίος αποτελείται από ή περιλαμβάνει περισσότερες από μια τοπικές μονάδες εργασίας;
- 3) Αφορά η φράση «τουλάχιστον 20», του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση ii, της οδηγίας, τον αριθμό των απολύσεων σε όλες τις επιχειρήσεις του εργοδότη ή αφορά μόνον τις απολύσεις ανά επιχείρηση; (απαιτούνται δηλαδή «20» απολύσεις σε μια οποιαδήποτε επιχείρηση ή απαιτούνται 20 απολύσεις συνολικά);

(¹) Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ L 225, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Fazenda Pública κατά Banco Mais SA

(Υπόθεση C-183/13)

(2013/C 189/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίον: Fazenda Pública

Ανααιρεσίβλητη: Banco Mais SA

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν, στο πλαίσιο συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως, η εκ μέρους του μισθωτή καταβολή συγκεκριμένου μισθώματος, στο οποίο περιλαμβάνονται η απόσβεση της πιστώσεως, οι τόκοι και άλλες επιβαρύνσεις, πρέπει ή όχι να υπολογίζεται πλήρως στον παρονομαστή [του κλάσματος από το οποίο προκύπτει η αναλογία της εκπτώσεως] ή αν αντιθέτως πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αποκλειστικά και μόνον οι τόκοι οι οποίοι και συνιστούν την αμοιβή, το κέρδος από την άσκηση της εκ της συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως τραπεζικής δραστηριότητας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 15 Απριλίου 2013 — Antonio Márquez Samohano κατά Universitat Pompeu Fabra

(Υπόθεση C-190/13)

(2013/C 189/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Antonio Márquez Samohano

Καθού: Universitat Pompeu Fabra

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου που αποτελεί παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για την εργασία ορισμένου χρόνου, την έννοια ότι απαγορεύει εθνική νομοθετική διάταξη, όπως είναι τα άρθρα 48 και 53 του Ley Orgánica 6/2001, de Universidades, της 21ης Δεκεμβρίου 2001, η οποία δεν καθιερώνει χρονικό όριο για τις διαδοχικές συμβάσεις εργασίας, αν το εσωτερικό δίκαιο δεν προβλέπει κανένα μέτρο για την αποφυγή της καταχρηστικής χρήσεως των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου για πανεπιστημιακούς καθηγητές;